

dat, disiectas colligat, deperditas recuperet, subditos oneribus belli non gravet, thesaurum bonis artibus augeat, pacem cum vicinis ineat, jura & privilegia oppidis donet, & nihil non faciat, quod ad patriæ ornamentum, civiumq; salutem & incrementum redundet? Et talis erat Barnimus I. Nam Rege Daniæ Waldemaro à Comite Syverinensi in venatione capto, ipse hoc intendebat, ut per vim sibi ereptas Civitates Demminum & Leuticium recuperaret. Quod tanto fecit successu, ut Princeps Rugiæ territus, ne vim pateretur quam metuebat, statim cum Barnimo foedus pacis sanciret. Idem ædificavit Gryphenhagium, Banoam, Primislaviam ditavit. Garcium Civitatem genuit & aluit. Stargardium jure Lubecensi instruxit. Dammium quod ferè prourbium Stetinense dixeris, muris cingi fecit. Gryphisvaldum, ab Abbate Eldenoënsi donatum, lucratus est. Colbatium Monasterium, à Marchionibus vicinis, dissipatum, vindicavit. Cœnobium foeminium, ad urbis huius pomæria, condidit: Itemq; aliud Treptoæ ad Regam: itemq; aliud Vcermundæ, quod tandem Iasnicense fieri cœpit. Colbergam Civitatem Episcopatus Camminensi largitus est, multis annexis privilegijs. Et tu insigne templum Collegiatum, quod ex Divæ Mariæ nomine audis, urbis huius nobile *καμήλιον*, tu, inquam, quod pedem habes, quod ampla parietum latera, quod caput turre cristatum geris, huic Barnimo Bono debes, qui parens tuus & fundator est. An